

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobců: **a) O. L., b) M. L.**, **c) nezl. D. L.**, **d) nezl. M. L.**, **e) nezl. N. L., f) nezl. F. L.**, **g) nezl. O. L.**, **h) nezl. T. L.**, **ch) nezl. I. L.**, **i) M. L.**, všichni nezletilí žalobci zastoupeni žalobci ad a) a b) jakožto zákonnými zástupci, všichni zastoupeni JUDr. Pavlem Krupkou, advokátem se sídlem Litoměřice, Palachova 14, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 3. 2003 č. j. OAM-802/VL-07-06-BZ-2003, ze dne 13. 3. 2003 č. j. OAM-828/VL-07-06-BZ-2003, ze dne 15. 3. 2003 č. j. OAM-829/VL-07-06-BZ-2003 a č. j. OAM-830/VL-07-06-BZ-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 11. 2003, č. j. 24 Az 1102/2003-22,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 11. 2003, č. j. 24 Az 1102/2003-22, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutími ze dne 11. 3. 2003 č. j. OAM-802/VL-07-06-BZ-2003, ze dne 13. 3. 2003 č. j. OAM-828/VL-07-06-BZ-2003, a ze dne 15. 3. 2003 č. j. OAM-829/VL-07-06-BZ-2003 a č. j. OAM-830/VL-07-06-BZ-2003, žalovaný zamítl žádosti žalobců o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon

o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V žalobách proti rozhodnutím žalovaného žalobci citovali řadu ustanovení správního řádu, která správní orgán v řízeních porušil a trvali na tom, že splnili zákonné podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, resp. minimálně pro vztažení překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Ke skutkovým důvodům odkázali na žádosti o udělení azylu, protokoly o pohovoru a další spisový materiál. Navrhli, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věci mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 25. 11. 2003 žaloby spojil ke společnému projednání, rozsudkem ze dne 27. 11. 2003 pak žaloby zamítl. V řízeních před správním orgánem neshledal krajský soud vady vytýkané žalobci ani jiné vady, pro které by měl napadená rozhodnutí zrušit; v odůvodnění rozsudku se rovněž ztotožnil se žalovaným v tom, že důvody uplatněné žalobci nejsou podřaditelné pod žádný z důvodů pro udělení azylu. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobci opustili zemi původu kvůli problémům se soukromými osobami, které jim proti jejich vůli odebírali peníze a snažili se tak finančně obohatit. Správní orgán po provedeném řízení usoudil, že žádosti žalobců o udělení azylu jsou zjevně nedůvodné, neboť žalobci neuvedli žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, přičemž Slovenská republika splňuje kritéria bezpečné země původu, a krajský soud mu dal po přezkoumání napadených rozhodnutí v rámci žalobních bodů svým rozsudkem za pravdu.

Proti zamítavému rozsudku krajského soudu podali žalobci (dále též stěžovatelé) včas kasační stížnost založenou na důvodu uvedeném v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy na nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Uvedli, že krajský soud neshledal v žalobách zákonné podmínky pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, ačkoliv ze skutečností, které uvedli, je zřejmé, že v jejich případě jsou dány důvody uvedené ve zmíněných zákonných ustanoveních. Dodali, že v případě návratu do Slovenské republiky budou všichni vystaveni vážným hrozbám ze strany lichvářů a značným těžkostem z důvodu jejich rasy a národnosti, což uvedli již v rámci azylového řízení. Ze všech uvedených důvodů žalobci navrhli, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalobci též požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť rozhodl přímo ve věci samé.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud věc posoudil takto:

Podle § 109 odst. 3 s. ř. s. je Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti; to však neplatí mimo jiné v případě, bylo-li řízení před soudem zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

V daném případě Nejvyšší správní soud shledal absenci podpisu oprávněné osoby ve smyslu § 47 odst. 5 správního řádu na rozhodnutích žalovaného, která byla doručena stěžovatelům. Dále zjistil, že ve správních spisech jsou uloženy originály napadených rozhodnutí správního orgánu s razítkem a uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné

osoby, avšak bez jejího podpisu. Rozhodnutí jsou podepsána pouze v rubrice „Za správnost:“, přičemž podpisy byly učiněny pracovnicí Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra M. P. Zda je jmenovaná oprávněna za ředitele Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra PhDr. T. H. podepisovat správní rozhodnutí, nelze ze spisů zjistit. Krajský soud k této otázce žádná zjištění nečinil.

V napadených rozhodnutích správního orgánu tak chyběla jedna z náležitostí uvedených v § 47 odst. 5 správního řádu, který požaduje, aby byl v písemném vyhotovení rozhodnutí uveden také orgán, který rozhodnutí vydal, přičemž toto rozhodnutí musí být opatřeno úředním razítkem a podepsáno s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby. Zde podpisy označené oprávněné osoby chybí a uvedeny jsou pouze podpisy „Za správnost:“. Tuto vadu samu o sobě ovšem nelze považovat za natolik intenzivní, aby založila přímo nicotnost správního rozhodnutí. Tu způsobují typicky takové vady, které spočívají např. v rozhodování absolutně nekompetentním orgánem (viz. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 3. 1995, č. j. 7 A 129/1994), rozhodování podle právního předpisu, který byl přede dnem rozhodnutí o odvolání bez náhrady zrušen (viz. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 8. 1994, č. j. 6 A 90/1993) či absolutní nedostatek zákonem předepsané formy (viz. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 2. 2000, č. j. 5 A 26/1999). Předmětná rozhodnutí by mohla být považována za nicotná pouze tehdy, kdyby se posléze ukázalo, že absence podpisu oprávněné osoby odráží fakt, že rozhodnutí byla vydána zcela bez vědomí této oprávněné osoby.

Dříve tedy, než bude moci být učiněn závěr o případné nicotnosti správních rozhodnutí, je třeba uvedenou otázku došetřit. Krajský soud se jí však nezabýval, ač tak učinit měl. K případné nicotnosti správního rozhodnutí musí soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 76 odst. 2 s. ř. s.). Jestliže se v daném případě vyskytly pochybnosti, zda napadená správní rozhodnutí jsou podepsána oprávněnou osobou a zda ve svém důsledku jsou projevem vůle správního orgánu směřujícím k úpravě právního postavení stěžovatelů, byl krajský soud povinen učinit v tomto směru příslušná skutková zjištění. Vadný postup krajského soudu v této otázce je naplněním důvodu kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, k němuž podle § 109 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přihlíží i tehdy, jestliže jej stěžovatel v kasační stížnosti neuplatnil.

Z výše uvedených důvodů se Nejvyšší správní soud již nezabýval dalšími důvody kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla shledána důvodnou, Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V něm, vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.), rozhodne též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu

Nejvyšší správní soud

Protokol o poradě a hlasování

Přítomni:
JUDr. Josef Baxa, předseda senátu
JUDr. Lenka Kaniová, členka senátu
JUDr. Marie Žišková, členka senátu

Právní věc a výrok rozhodnutí:

rozsudek - jednomyslně

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobců: a) Otto Lakatoš, nar. 6. 4. 1964, b) Monika Lakatošová, nar. 21. 3. 1968, c) nezl. Dajana Lakatošová, nar. 28. 4. 2001, d) nezl. Marek Lakatoš, nar. 25. 6. 1998, e) nezl. Nikoleta Lakatošová, nar. 1. 5. 1997, f) nezl. Florián Lakatoš, nar. 12. 10. 1994, g) nezl. Otto Lakatoš, nar. 18. 7. 1990, h) nezl. Timea Lakatošová, nar. 30. 12. 1988, ch) nezl. Ildikó Lakatošová, nar. 26. 10. 1987, i) Monika Lakatošová, nar. 8. 3. 1985, všichni státní příslušnost Slovenská republika, bytem Ubytovna Diecézní charity, Dómské náměstí 10, Litoměřice, všichni nezletilí žalobci zastoupeni žalobci ad a) a b) jakožto zákonnými zástupci, všichni zastoupeni JUDr. Pavlem Krupkou, advokátem se sídlem Litoměřice, Palachova 14, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 3. 2003 čj. OAM-802/VL-07-06-BZ-2003, ze dne 13. 3. 2003 čj. OAM-828/VL-07-06-BZ-2003, ze dne 15. 3. 2003 čj. OAM-829/VL-07-06-BZ-2003 a čj. OAM-830/VL-07-06-BZ-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 11. 2003, čj. 24 Az 1102/2003-22,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 11. 2003, čj. 24 Az 1102/2003-22, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

V Brně dne 29. června 2005

Podpisy:

Dle § 32 odst. 1 jednacího řádu Nejvyššího správního soudu sepsal protokol o hlasování předseda senátu nebo jím pověřený člen senátu.

protokol vyhotovila: JUDr. Kaniová

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD

657 40 Brno, Masarykova 31
telefon: 542 532 311, fax: 542 532 361
e-mail: podatelna@nssoud.cz

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. 34
728 81 Ostrava

V Brně dne 18. 7. 2005
V odpovědi uveďte č. j. 3 Azs 71/2004 – 70

V příloze vracím po vyřízení kasační stížnosti spis Vašeho soudu sp. zn. 24 Az 1102/2003 (24 Az 1103/2003, 24 Az 1104/2003, 24 Az 1105/2003). Potřebný počet stejnopisů rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, č. j. 3 Azs 71/2004-66, pro doručení účastníkům řízení o kasační stížnosti, je připojen.

JUDr. Josef Baxa, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Minaříková